

DO TEK

Informace pro farnost Vlašim

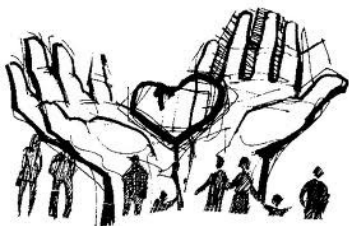
Červen 2015

Náklady na tištěné číslo 8 Kč

**„Přijmi, Pane, ze svých polí chléb,
přijmi, Pane, ze svých vinic víno,
chléb a víno – spásy znamení.“**

Drazí bratři a sestry, milé děti!

Vstoupili jsme do měsíce června. Je to závěrečný měsíc školního roku. Pro naši farnost měsíc změn. V tomto měsíci se s námi loučí kaplan P. Vojtěch, aby, poslušen hlasu svého biskupa, se ujal nových úkolů v další etapě svého kněžského života.

V tomto měsíci přijímá svátost kněžství náš nový kaplan Petr Havlík a připravuje se na svou budoucí službu u nás ve Vlašimi.

Rychlé změny v naší společnosti, v našem životním prostředí, jsou příznačné pro dobu, ve které žijeme. Jsou lidé, kteří jsou v těchto rychlých změnách a prudkém životním tempu jako ryba ve vodě. Je ale také hodně těch, pro které je tempo dnešní doby břemenem a jhem. Ježíš nám říká: Pojd'te ke mně všichni, kdo se lopotíte... Mé jho netlačí a mé břemeno netíží.

Náš Pán Ježíš ve své vynalézavé lásce to zařídil tak, aby každý, kdo se chce s ním setkat, blíže ho poznat, měl k tomu příležitost, která přesahuje naši představivost i chápání. Zůstává s námi v eucharistii, ve svatém přijímání.

Právě měsíc červen je časem eucharistické slavnosti, oslavou tajemného přebývání Ježíše Krista mezi lidmi. Oslavíme společně Slavnost Těla a Krve Páně.

Eucharistie je pramen a vrchol života církve. Je v ní obsažen život církve a je pro nás chlebem života. Chlebem, který nám dává sílu k životu podle evangelia. Každým slavením eucharistie oslavujeme tajemství víry. V této slavnosti se nám dává sám Ježíš za pokrm na cestu do Božího království. Víme, podle Matoušova evangelia, že nebeské království je podobné pokladu ukrytému v poli. Když ho člověk najde, zakryje ho, a s radostí z něj jde, prodá všechno, co má, a to pole koupí. A toto je naše radost z eucharistie.

Kéž je nám náš Pán skrytý v eucharistii pevným základem našeho duchovního života, uprostřed všech zmatků dnešní doby a všech rychlých změn, které nám tento náš život přináší.

Vše dobré a potřebné vám všem na Pánu vyprošuje

P. JAROSLAV

Národní eucharistický kongres

Národní eucharistický kongres 2015

V létě loňského roku rozhodla na svém zasedání Česká biskupská konference, že se v roce 2015 uskuteční historicky první Národní eucharistický kongres v České republice. Jeho

vylvrcholem bude konference, které se uskuteční od 15. do 17. října 2015 v Brně na biskupském gymnáziu. Hlavním dnem Národního eucharistického kongresu bude sobota **17. října 2015**.

V ten den se bude v Brně na Zelném trhu v 10.30 hod. slavit hlavní bohoslužba s následným eucharistickým průvodem a s velmi bohatou nabídkou doprovodných programů v centru Brna. Pro tuto bohoslužbu bude třeba si předem ve farnostech zajistit bezplatné vstupenky, podobně, jako tomu bylo např. při papežské návštěvě. Každá diecéze může vyslat na tuto konferenci až dvacet účastníků.

Symbolika národního eucharistického kongresu

Motto: Eucharistie – smlouva nová a věčná

Starozákonní příslib nové smlouvy zdůrazňuje prorok Jeremiáš v 31. kapitole počínaje veršem 31. Naplňuje se v novozákonním vztahu smlouvy mezi Kristem – ženichem a církví – nevěstou.

Hlavním motivem loga jsou ruce, které symbolizují smlouvu, spojení a jednotu. Ruka je také symbolem oběti – nabídnuté pomoci. Ruce v logu mají zároveň připomínat ruce kněze, který je při eucharistické modlitbě vztahuje nad chléb a víno.

Hlavní motiv loga je umístěn ve čtyřech kapkách, které dohromady tvoří kříž. Žlutooranžová barva představuje barvu dozrálých klasů, zelená barvu vína. Červená připomíná Kristovu krev a modrá Pannu Marii stojící pod křížem. Červená a modrá jsou zároveň barvami národními. Všechny čtyři kapky spojuje Eucharistie – střed našeho života

Eucharistické kongresy se v církvi konají na různých úrovních – diecézní, národní či celosvětové – od druhé poloviny 19. století. Vždy s odstupem několika let se věřící z mnoha zemí světa scházejí na Mezinárodním

eucharistickém kongresu. Ten poslední, v pořadí padesátý, byl v roce 2012 v Dublinu. Příští se uskuteční v roce 2016 na Filipínách.

Národní eucharistický kongres můžeme podpořit také svou modlitbou:

Bože, náš nebeský Otče,
děkujeme Ti, že s námi
uzavíráš z lásky smlouvu
novou, věčnou, nejsvětější,
když nám Kristus na oltáři
dává svoje Tělo a Krev.
Uč nás tuto smlouvu slavit,
milovat a zachovávat.
Požehnej, ať náš Národní
eucharistický kongres
obnoví v nás ctnosti víry,
lásky, naděje a sílu
k jednotě a vzájemnosti,
aby společenství církve
neslo světu radostnou zvěst.
Na přímluvu Matky Boží
ať s novou a hlubší úctou
přijímáme Tělo a Krev
Tvého jediného Syna,
který s Tebou v Duchu Svatém
věčně žije a kraluje. Amen.

Otče náš.

Zdrávas Maria.

Více informací o celé akci naleznete na www.nek2015.cz/

V eucharistii se církev plně spojuje s Kristem a jeho obětí a osvojuje si Mariinu ducha. Eucharistie je jako Mariin chvalozpěv především chválou a díkyvzdáním. Když Maria zvolá: „Velebí má duše Hospodina a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli“, nese v lůně Ježíše. Chválí Otce „za“ Ježíše, ale chválí ho také „v“ Ježíši a „s“ Ježíšem. A právě toto je „eucharistický postoj“.

Eucharistie sytí putující církve

1. **Církev žije z eucharistie.** Tato pravda nevyjadřuje pouze každodenní zkušenost víry, ale v souhrnu v sobě uchovává jádro tajemství církve. Ta pak **v rozmanitých formách s radostí zakouší, jak se stále naplňuje příslib: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“** (Mt 28,20); v posvátné eucharistii se však raduje z této přítomnosti s jedinečnou intenzitou, neboť chléb a víno se proměňují v tělo a krev Pána. Když o Letnicích církev, lid nové smlouvy, začala své putování k nebeské vlasti, **Nejsvětější svátost nadále pravidelně doprovázela její dny a naplňovala je důvěryplnou nadějí.**

II. vatikánský koncil právem prohlásil, že eucharistická oběť je „zdrojem a vrcholem celého křesťanského života“. „Vždyť nejsvětější eucharistie obsahuje celé duchovní dobro církve, Krista samého, našeho velikonočního Beránka a živý chléb. Skrze své tělo, Duchem Svatým oživované a oživující, dává lidem život“. Proto církev stále upírá svůj pohled na Pána ve Svátosti oltářní, v níž odhaluje plné vyjádření jeho nesmírné lásky.

2. Během Jubilejního roku 2000 mi bylo dáno slavit eucharistii v jeruzalémském Večeřadle, tam, kde ji podle tradice poprvé slavil sám Kristus. Večeřadlo je místem ustanovení Nejsvětější svátosti. ... Jsem vděčný Pánu Ježíši, že mi dopřál opakovat na tomtéž místě, v poslušnosti k jeho příkazu „To konejte na mou památku“ (Lk 22,19), slova, která on pronesl **před dvěma tisíci lety.**

Kristus nám skrze přijímání svého těla a krve předává také svého Ducha. Sv. Efrém píše: „Nazval chléb svým tělem, naplnil ho sebou samým a svým Duchem. (...) A ten, kdo ho jí s vírou, pojídá Oheň a Ducha. (...) Vezměte a jezte z toho všichni, a jezte s ním Ducha Svatého. Vždyť je to skutečně mé tělo a ten, kdo je jí, bude žít navěky“. Církev v eucharistické epiklezi prosí o tento božský Dar, původce každého dalšího daru. V Božské liturgii sv. Jana Zlatoústého například stojí: „Vzýváme tě, prosíme tě a naléháme: pošli svého Svatého Ducha na nás na všechny a na tyto dary, (...) aby pro ty, kteří se na nich budou podílet, byly očištěním duše, odpuštěním hříchů a sdílením Ducha Svatého“. A v Římském misálu celebrant naléhavě žádá: „A nás všechny, kdo přijímáme jeho tělo a krev, naplň jeho Svatým Duchem, ať jsme jedno tělo a jedna duše v Kristu, našem Pánu“. Tak **v nás**

Kristus darem svého těla a své krve rozmnožuje dar svého Ducha, vylitého již při křtu a daného jako „pečeť“ ve svátosti biřmování.

Aklamace, kterou lid pronáší po proměňování, končí odkazem na eschatologické napětí, jež dává eucharistické slavnosti její charakteristický ráz (srov. 1 Kor 11,26): „**Na tvůj příchod čekáme**“. Eucharistie je **směřování k cíli, předchůť plné radosti** přislíbené Kristem (srov. Jan 15,11); v jistém smyslu je předjímáním ráje, „zárukou budoucí slávy“. V eucharistii všechno vyjadřuje důvěryplné očekávání, že „se splní blažená naděje a přijde náš Spasitel Ježíš Kristus“. Ten, kdo se živí Kristem v eucharistii, nemusí čekat na věčný život až po smrti: má jej už na zemi jako prvotinu budoucí plnosti, která pojme člověka v jeho úplnosti. **V eucharistii totiž dostáváme také záruku tělesného vzkříšení na konci světa**: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má věčný život a já ho vzkřísím v poslední den“ (Jan 6,54). Tato záruka budoucího vzkříšení pochází ze skutečnosti, že tělo Syna člověka dané za pokrm je jeho tělo vzkříšené a oslavené. S eucharistií takřka přijímáme „tajemství“ vzkříšení. Proto sv. Ignác z Antiochie právem označil eucharistický chléb za „lék nesmrtelnosti, protijed proti smrti“.

Vybráno z Ecclesia de eucharistia (Encyklika Jana Pavla II.), 2003

Eucharistie nepatří jen do kostela

Eucharistie rozhodně nepatří jen do kostela: celý náš život má být eucharistií. Učíme se ji slavit každý okamžik svého života, všude tam, kam nás Pán postavil.

A slavení, které se děje uprostřed všednodennosti, je stejně důležité jako to v kostele: je jeho ovocem, jeho prodloužením.

Člověku by nic neprospělo být denně na mši svaté nebo i na dvou mších, kdyby se proto nepodobal více Kristu, kdyby nerostl v lásce. Byl by jen polykačem hostií! Jak to říkal Jan Zlatoústý: „Tys pil krev Páně, a nerozpoznáváš svého bratra...“

Kolik křesťanů bylo za totality ve vězení! Léta nebyli na mši svaté, ale jejich život byl možná více eucharistií než život nás venku, kteří jsme v kostele byli denně. Slavit eucharistii znamená žít „skrze Něho, s Ním a v Něm“ pro druhé.

Zpracováno podle knihy Vojtěcha Kodeta: Učednictví

Restaurování varhan v kostele sv. Josefa ve Velíši

České země bývají ve varhanářských kruzích označovány jako „klenotnice varhan“. Do dnešních dnů se nám totiž dochovalo (ve srovnání s okolními zeměmi) velké množství nástrojů, které byly zhotoveny našimi předky před desetiletími i staletími. Avšak každé lidské dílo podléhá postupnému stárnutí, a varhany nejsou výjimkou. Samozřejmě záleží také na nás, jak se k nim chováme, jak si jich vážíme a jak je udržujeme. Naši předkové si varhan považovali a vynakládali na jejich opravy nemalé částky. V nedávné minulosti však byly

možnosti jejich údržby velmi omezené. Do osudu téměř všech nástrojů v naší zemi se promítly události obou světových válek i čtyři desetiletí následné nesvobody.

Velíšskému nástroji bude již brzy 200 let. Dosud sice nevíme přesný rok, kdy pravonínský varhanář Jeroným Wrabec nástroj do kostela postavil, ale můžeme usuzovat, že to bylo okolo roku 1820. V životopise varhan pak najdeme události radostnější i smutnější. Část jeho píšťal byla za I. světové války rekvírována a přetavena ve válečné stroje, některé opravy prováděli varhanáři ne příliš svědomití, kteří nástroji nejen nepomohli, ale opravu provedli způsobem nehodným řemeslníka. A velké škody, na první pohled skryté, napáchal červotoč, který v skrytu pracoval tak houževnatě, že pod vrchní slupkou chyběla na mnoha dílech varhan dřevní hmota.

Situace byla dokonce taková, že v 80. letech 20. století nedávali varhanáři nástroji mnoho nadějí do budoucna, jak svědčí nalezený nápis o opravě z roku 1988 s dovětkem „již asi naposled“. V posledních letech se stav varhan zhoršoval – až do té míry, že neumožňoval důstojný doprovod bohoslužeb. Farnost se proto rozhodla nástroj opravit. Díky vstřícnosti duchovního správce a štědrosti dárců se mohlo přistoupit k celkové obnově nástroje.

Práce se ujal varhanář Martin Tvarůžka ve spolupráci s varhanářem Borisem Mettlerem. Nástroj byl v létě minulého roku rozebrán a celý odvezen do dílen. Poté nastala detektivní fáze, kdy byly postupně prozkoumány všechny díly varhan a porovnávány s dalšími čtyřmi nástroji varhanáře Wrabce tak,

aby byla stanovena celková koncepce, rozsah, způsob a technologické postupy restaurátorských prací. Byly odstraněny nepůvodní dodatky a přestavby a všechny dřevěné části byly důkladně ošetřeny proti červotoči. Jednotlivé díly byly pečlivě restaurovány a chybějící části zhotoveny jako kopie podle vzoru varhanáře Wrabce. Opraveny byly měchy, zhotoveny tři nové rejstříky včetně průčelních píšťal. Zbývající rejstříky byly opraveny a chybějící píšťaly doplněny a byla zhotovena nová rejstříková manubria. K měchům byl připojen nový tichý varhanní motor. Vyčištěno a retušováno bylo i mramorování skříňe. Nakonec byla věnována péče každé píšťale, aby správně zněla a měla patřičnou sílu a barvu tónu. Na závěr byly celé varhany naladěny.

Varhany mají nyní celkem 7 rejstříků: 6 v manuálu a 1 v pedále. Celkem mají 373 píšťal, z toho 258 cínových a 115 dřevěných.

Varhany poprvé zazněly při slavnostní bohoslužbě v neděli dne 3. května 2015, kdy byly požehnány J. E. kardinálem Dominikem Dukou.

Zpracoval diecézní organolog Štěpán Svoboda

Při návštěvě velišské farnosti na konci mše svaté, při které varhany požehnal, byl otec kardinál obdarován krásným dortem.

Pro děti

Nastává poslední měsíc školní docházky. Většinu z vás čekají poslední písemky a zkoušení. Držíme vám palce, abyste je všichni zvládli a známky na vysvědčení aby pro vás byly příjemnou odměnou za celoroční snažení. Pro odreagování od učení se můžete na chvíli zasmát.

Na náboženství se ptá učitelka dětí: „Tak děti, dám vám hádanku. Co je to? Skáče to po stromech a žere oříšky.“ Přihlásí se Lojzíček: „Já myslím, že veverka, ale jak vás znám, tak to bude určitě Pán Ježíš.“

Přijde pan farář na bohoslužbu a postěžuje si svému kostelníkovi: „To není možné! V kostele není ani noha! Kde jsou všichni? Dokonce ani varhaník nepřišel – kdo bude teď hrát?“ A kostelník odpoví: „Česko s Kanadou!“

Ptá se kudlanka nábožná jetele: „Hele, jeteli, pověz, proč se nemodlíš?“ Jetel smutně zašeptá: „Víš, kudlanko, já nechci být spasen.“

Dva policisté potkají faráře, jak na kárce veze bojler. „Dobrý den, otče,“ ptají se, „copak to vezete?“. „To je bojler,“ odpoví farář. „A kam to vezete?“ zeptá se druhý policista. „Na faru.“ „Aha, tak jeďte.“ Farář odjede a první policista se zamyslí: „Poslouchej, co je to ten bojler?“ „Co já vím,“ odpoví druhý, „ty jsi měl ve škole náboženství!“

Pepíček se soustavně špatně učil, samé čtyřky, ba i pětky. Otec mu vyhrožoval: „Pepíčku, když se budeš špatně učit, dám tě do křesťanské školy. Tam už si s tebou poradí.“ Protože se Pepíček nepolepšil, otec ho po půlroce přehlásil do křesťanské školy. A tu zázrak, Pepíček začal najednou nosit dvojky i jedničky. Nakonec se ho otec zeptal, čím to je. „Víš, tati,“ odvětil Pepíček, „když jsem poprvé přišel do křesťanské školy, na dvoře jsem uviděl jednoho ukřižovaného. Na školní chodbě visel druhý ukřižovaný. Vejdu do třídy, a na zdi další ukřižovaný. V té křesťanské škole to není žádná sranda, tam se s nikým dlouho nebaví.“

Ze života farnosti

Neděle 7. 6. – POZOR! ZMĚNA POŘADU BOHOSLUŽEB

Mše sv. s **průvodem Božího Těla** budeme slavit **v 8 h ve Velíši a v 11 h ve Vlašimi**. Mše sv. **v 9:30 ve farním kostele NEBUDE**. Ostatní mše v Domašíně v 8:00, v Kondraci v 9:30 a v 11:00 ve Vracovicích bez průvodu jako obvykle.

Neděle 21. 6. od 9.00 do 12.30 h

Prodej křesťanské literatury z produkce Karmelitánského nakladatelství i od jiných vydavatelů proběhne u kostela sv. Jiljí ve Vlašimi. Kontakt: 732 328 288

Neděle 21. 6. v 16 h – Sedlečko – žehnání kapličky – pan biskup Herbst

Čtvrtek 25. 6. v 18 h – farní kostel sv. Jiljí – přednáška „Mistr J. Hus“, kterou přednese P. Radim Cigánek a P. Tomáš Kábele. Hudbou bude doprovázet Gemini Collegium.

Sobota 27. 6. v 10 h – Praha, katedrála sv. Víta – přijme kněžské svěcení budoucí vlašimský kaplan Petr Havlík. Pojedeme společně autobusem, přihlášky přijímá paní Klenotová na tel.: 736 235 732.

Neděle 28. 6. – POZOR! ZMĚNA POŘADU BOHOSLUŽEB

Tuto neděli se můžeme **rozloučit s P. Vojtěchem** během mši sv. **v 8 h ve Velíši a v 11 ve Vlašimi**. Po mši ve farním kostele následuje přátelské setkání s pohoštěním v besídce a na farní zahradě. **Mše sv. v 9:30 ve farním kostele NEBUDE**. Ostatní mše jako obvykle.

Pondělí 29. 6. – Slavnost apoštolů Petra a Pavla – mše svatá ve farním kostele sv. Jiljí večer v 18 h

❧

Sobota 4. 7. – Sázava – pouť ke cti sv. Prokopa – oslavuje P. Jaroslav Konečný

❧

Neděle 5. 7. – Vracovice – poutní mše svatá od 11 h

❧

Sobota 1. 8. – společná pouť (výlet) do Hoješína, kde budeme moci společně oslavit 25 let zasvěceného života naší farnice sestry Rity Marie Němcové. Podrobnosti přineseme v příštím čísle Doteku.

❧

Setkávání mužů

Zveme všechny muže na pravidelná setkávání mužské skupinky. Snažíme se přibližovat se Bohu prostřednictvím všech svých rolí jakožto muži, manželé, otcové, synové, pracovníci, občané... Setkáváme se každé první pondělí v měsíci. Kontaktní osobou je Václav Klimeš, tel. 776 126 713, e-mail: vasek77@post.cz

❧

Víkendovka 22.–24.5.

Sešli jsme se kolem třetí hodiny v pátek před farou, kde už na nás čekali vedoucí. Po rozloučení s rodiči jsme si zahráli hry na seznámení. Cesta na Hrádek proběhla v klidu. Hned jak jsme přišli, čekala na nás Šárka s výbornou svačinou. Po svačině byla chvíle na ubytování. Kolem šesté hodiny pro nás měla Marika připravené hry na večer. Po zábavných hrách jsme měli modlitbu s otcem Vojtěchem, který večer odjel. Když jsme byli donuceni jít spát, přišla za námi Šárka s Marikou, aby nám přečetly pohádky na spaní.

Další den nás měla probudit kytara, ale protože jsme vstávali kolem půl sedmé, žádný budíček nebyl. Když jsme byli unavení z rozčvičky, dostali jsme výbornou snídani s kakaem. Po snídani jsme skoukli připravenou scénku

o tom, jak Mojžíš žádal faraona, aby propustil Izraelce ze své země. Následovala hra s egyptskými ranami, po kterých nás už faraon propustil.

Po překvapivě dobrém obědě jsme se vydali hledat Mojžíšovu hůl, kterou jsme pak po vyluštění šifry našli. Ke konci dne byla modlitba, teď už bez otce Vojtěcha. Ten zpovídal biřmovance, a přesto se všem líbila. Po dokonalé večeři ze zbytků oběda a naší hygieně uspala nás Marika se Šárkou svými pohádkami.

Další den jsme chvátali, protože kluci museli jít do kostela ministrovat, a tak jsme po úklidu školy vyrazili. V kostele byl bohužel také i konec našeho putování za Mojžíšem.

Na závěr bychom všichni chtěli poděkovat za modlitby a výborné buchty od maminek. Velký dík patří Janě za skvělou organizaci a všem ostatním vedoucím (Šárka, Jirka, Jirka, Marika a Kuba).

JAKUB M.

Naše víkendovka začala v pátek odpoledne pochodem do několik kilometrů vzdáleného Hrádku. Přišli jsme dříve, tak jsme si ještě zahráli menší oddechovku před večeří. Tento den jsme zakončili mší a klidnými aktivitami. Už v dopoledních hodinách nás navštívil hrádecký pan farář P. Jerzy, který nás poučil o skutcích Panny Marie a že nás stále ochraňuje. Odpoledne jsme strávili zajímavou běhací hrou a vytvářením si svého vlastního růžence.

Ten se nám hodil v podvečer, protože jsme se ho modlili na zajímavé lesní cestě. Večer už jsme si jen stěžovali, že zítra musíme už jít zpátky domů.

Celou tuto víkendovku bych ohodnotil jen pozitivně, protože naši vedoucí pro nás měli velmi bohatý program. Tímto bych chtěl poděkovat jak vedoucím, ale i kuchařkám za povedený víkend. ☺

MARTIN S.

Informace z Farní charity Vlašim

4. 6. 2015 (čtvrtek), 16:00–17:30 h, Charitní „obchůdek“ – Blanická 816, Vlašim. Bylinkové zahrádky, možnost povídání si u šálku bylinkového čaje o tom, kde se bylinkám daří, jak se pěstují a množí. Možnost odnést si domů sazečky, vyměnit si jednotlivé druhy bylinek.

6. – 7. 6. 2015 (sobota 13:00–23:59, neděle 9:45–13:00), Hrádek

u Vlašimi. 10. ročník benefičního multikulturního festivalu Popenec. Těšit se můžete na hudební vystoupení, výstavy, divadla, Pohádkový les pro děti, prezentaci neziskových organizací, ohňovou show, velkou interaktivní hru, atd. Vstupné dobrovolné, možnost stanování zdarma. Více informací na plakátech nebo na www.popenec.cz.

11. 6. 2015 (čtvrtek), 16:00–17:00 h, Charitní „obchůdek“ – Blanická 816, Vlašim. Sebepřijetí. Na přednášce PhDr. Lesové se dozvíte, co to je, v čem spočívá, jaké mohou být se sebepřijetím problémy, jak ovlivňuje okolí (sociální problematiku) a jaké existují postupy pomoci.

15. 6. 2015 (pondělí), 16:00–17:30 h, Charitní „obchůdek“ –

Blanická 816, Vlašim. Tvoření pro dobrou věc. Z některých zničených věcí se dají vyrobit ještě nové a funkční, stačí šikovné ruce, nápad a materiál. Pokusíme se připravit materiál, který by mohli šikovní lidé pro tvoření dál využít. Budeme párat, stříhat a třídit. Vezměte si prosím s sebou ostré nůžky a dobrou

náladu.

24. 6. 2015 (středa), 9:00–

16:30 h, odjezd od Městského úřadu Vlašim Lidická, možnost přistoupit v Pavlovicích, Trhovém Štěpánově a Keblově. Svatojánský výlet do Posázaví.

Návštěva Člhoště (mše svatá), sklárny v Tasicích a Ledče nad Sázavou. Příspěvek na dopravu 120 Kč, vstupné 80 Kč. Zájemci, hlase se prosím D. Kucharčíkové na tel. 733 143 857.

1. 7. 2015 (středa), 16:00 – 17:30 h, Charitní

„obchůdek“ – Blanická 816, Vlašim. Veselé narozeninové oslavy. Vzpomenete si na nějaký pěkný narozeninový zážitek, dárek, který Vám nebo někomu udělal opravdu velkou radost? Přijďte se podělit s ostatními o své příběhy. S sebou stačí vzít jen dobrou náladu, eventuálně nějakou fotku.

Májové setkání seniorů

Dvakrát do roka se při setkání seniorů snažíme umožnit těm, kterým už dochází síly, aby se mohli zúčastnit bohoslužby v našem farním kostele a nezapomněli, že jsou stále členy našeho společenství. Dnešní mše svaté s májovými pobožnostmi se zúčastnilo 58 seniorů. Jak zmiňoval pan vikář

v kázání, není nic smutnějšího než umírající člověk, který nemá víru. Víru je třeba si upevňovat, setkávat se s Bohem a poznávat jeho lásku a milosrdenství. K tomu díky Bohu, panu vikáři a všem přítomným mohou přispívat i tato setkání.

Zorganizování takovéto akce vyžaduje lidi se schopnostmi vše připravit a načasovat. Paní Slunečková zjišťuje v domě seniorů, kdo má zájem se setkání zúčastnit; domlouvá, aby byli všichni včas oblečeni a připraveni; pro lidi, kteří se nedostanou pěšky, aby někdo přišel nebo přijel a mohl je do kostela odvézt. S přesunem pomáhá další řada dobrovolníků. Mimo to na setkání svážíme i lidi, kteří mají problém dostat se ze svého domova bez pomoci druhých. Paní Klenotová, Němcová, Hainzová, Hofbauerová, Straňáková, Matějovská, Svobodavá, p. Matějovský a možná i další dobrovolníci se starají o to, aby bylo po mši svaté v besídce teplo, co jíst a pít, každý se tam dobře cítil, mohl si popovídat s lidmi, které třeba již dlouho neviděl atd. Všem moc za jejich službu a modlitby děkujeme. I dnes se setkání seniorů vydařilo.

Po mši svaté se vzpomínalo, třeba jak vypadala besídka, než se začala předělávat, kde stály ponky,... Věřím, že najdeme více času si připomenout, co vše se podařilo opravit a udělat. Ne všichni jsme tomu byli přítomni, ale měli bychom o tom vědět, abychom si vážili toho, co můžeme užívat i my.

Za FCH Vlašim Dana K.

Svátost biřmování

Přípravu na biřmování jsme začali jednu říjnovou neděli loňského roku. A tímto dnem jsme se vydali na dlouhou cestu plnou skutečně zajímavých témat.

Nejprve jsme si důkladně krok po kroku prošli mši svatou a odhalili všechna, nám doposud utajená, zákoutí liturgie. Z této kapitoly jsme plynule přešli na liturgický rok.

Na toto téma jsme navázali svátostmi, z kterých jsme si nechali svátost biřmování nakonec, jako třešničku na dortu (a také abychom si alespoň něco pamatovali :). Celou tuto dlouhou a náročnou cestu jsme mohli zakončit přijmutím svátosti biřmování z rukou otce biskupa Miloslava Vlka v den Letnic. Tímto bych chtěl poděkovat otci Vojtěchovi za jeho trpělivost a otci kardinálovi Miloslavu Vlkovi, že za námi přijel z lázní a udělil nám tuto svátost.

ŠÁRKA, HONZA, BÁRA

Hrádecké poutě 2015

1. pout' – neděle 5. července 2015

09.00 h: Mše svatá – celebruje P. Marek Martiška MIC – administrátor farnosti Hrádek

11.00 h: Hlavní mše svatá – celebruje P. Antonín Klaret Dąbrowski, OFM

14.30 h: Mariánská pobožnost u poutní studánky

16.00 h: Mše svatá – celebruje P. Mgr. Marcel Timko – farář ze Zdislavic

2. pout' – neděle 12. července 2015

09.00 h: Mše svatá – celebruje P. Tomáš Kábele – farní vikář v Uhlířských Janovicích.

11.00 h: Hlavní mše svatá – celebruje Mons. František Lobkowicz, O. Praem, biskup ostravsko-opavské diecéze

14.30 h: Mariánská pobožnost u poutní studánky

16.00 h: Mše svatá – celebruje P. ThLic. Jarosław Ścierszewski, administrátor farnosti Zruč nad Sázavou

3. pout' – neděle 19. července 2015

09.00 h: Mše svatá – celebruje P. Roman Maximilián Rylko O. Praem, administrátor farnosti Keblov

11.00 h: Hlavní mše svatá – celebruje Mons. Karel Herbst SDB, pomocný biskup pražský. Bude udělena svátost biřmování

14.30 h: Mariánská pobožnost u poutní studánky

16.00 h: Mše svatá – celebruje P. Jerzy Cymanowski MIC, farní vikář na Hrádku

Plnomocné odpustky na poutním místě Hrádek je možné získat během druhé hrádecké pouti 12. 7. 2015.

Na druhou hrádeckou pout' bude zajištěn **autobus**, který pojede jako obvykle do Ctiboře. Pro ty, kterým chůze dělá obtíže, bude zajištěn odvoz ze Ctiboře na Hrádek.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46, Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: vlasim.fara@seznam.cz
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese Smetanova.D@seznam.cz,
Klara.Vondrackova@seznam.cz

Vychází 10x ročně, uzávěrka 20. dne v měsíci. Náklady na tisk: 8 Kč

Tisk: Karel Pazdera, Pod tratí 1511, Vlašim